

Nostre Ideal

PUBLICACIÓ MENSUAL DE CULTURA

Redacció i Administració:
Jaume I, 98

Número solt 15 cts. — Subscripció
anual 1'50 ptes. — Subscripció men-
sual amb dret als sorteigs de llibres
1 pta.

Dels treballs publicats en són
responsables llurs autors

Catalunya i el nou Govern

Una nota del Comte de Romanones i una d'En Cambó feren decidir al govern Berenguer a presentar la dimissió. Després d'extenses consultes en les quals el nostre capdavanter aconsellà la formació d'un govern d'esquerres, el Rei encarregà al Sr. Sanchez Guerra de compondre un gabinet d'aquest color. Fracassà, i no sabríem pas dir fixament per quina causa, aquest intent i aleshores passà per uns moments Espanya el perill de caure en una revol·ta o en una guerra civil o en una nova dictadura.

Tal com estaven realment en aquell moment les coses, per a evitar que passés el país per una tragèdia no hi havia altre camí que el que es seguí: la constitució d'un govern de concentració de tots els elements governamentals.

No és per nosaltres cap Govern ideal però s'ha de confessar que el país li ha obert un crèdit de confiança. N'és bona prova el que la Borsa l'ha rebut amb una alça de valors i de la pesseta.

Així com Rovira i Virgili ha escrit que no li ha produït mal efecte la declaració ministerial nosaltres hem de dir que ens l'ha produït bo.

El Govern es mostra decidit a portar a Espanya a regir-se democràticament i per això va a convocar eleccions municipals i provincials per a constituir de moment Ajuntaments i Diputacions segons les lleis d'abans de la Dictadura, i seguidament unes de Diputats a Corts, per a reunir unes que introdueixin a la Constitució les modificacions que calgui, i aixecarà aviat la suspensió de garanties i sembla que concedirà una amnistia que és de desitjar porti la pau als esperits.

De la declaració ministerial la part de més interès pels catalans és aquesta:

«Deseoso el Gobierno de dar, sin quebranto de las funciones esenciales de la soberanía del Estado, adecuada solución al problema de Cataluña, ofrece someter a las Cortes un proyecto en el que, para la determinación de funciones, se toma como base mínima la ponencia de la Comisión Extraparlamentaria formulada en 1919, bajo la presidencia de don Antonio Maura, otorgando a la región plena autoridad para el jercicio de las funciones que le sean atribuídas, evitando costosas y perturbadoras duplicidades de servicios.»

I hem de trobar bé que el Govern s'hi hagi compromès davant els directors de les nacions estrangeres per mitjà del següent tros de la comunicació que el nou ministre d'Estat, comte de Romanones, ha dirigit als representants diplomàtics d'Espanya:

«El Gobierno recogerá igualmente las aspiraciones manifestadas por grandes sectores de la opinión catalana, con el anhelo de que sus realidades tengan fórmula satisfactoria dentro de la organización nueva del Estado, y que las energías espirituales, hoy divergentes, se asocien y aunen para la común obra del engrandecimiento de la Patria.»

No podem assegurar si el Govern podrà o voldrà complir aquesta promesa, però ja és un gran avenç que els caps de tots els partits monàrquics espanyols, que figuren en el ministeri, hagin arribat a comprometre's públicament. Ara tots els partits espanyols han donat paraula, car els republicans també es lligaren a San Sebastian.

Nosaltres tenim l'esperança de que serà aviat un fet l'Autonomia de Catalunya i podrem així veure a la nostra terra mestressa dels seus destins si els catalans tenim el suficient sentit polític per no deixar perdre aquesta bona oportunitat.

JOSEP SANS I ROSSELL.

El mal d'Espanya

Qualsevol ciutadà dels pobles més avançats d'Europa que parí una mica d'atenció a la política espanyola actual s'estranyarà, ben segur, que parlant-se de convocar, havent-se convocat i tot unes eleccions generals, no s'esperí el resultat d'aquestes eleccions, és a dir, no s'esperí conèixer la voluntat del poble per a saber com s'ha de resoldre la qüestió República o Monarquia.

Perquè els pobles que han assolit un alt grau d'educació política saben regir-se per les normes d'una vera democràcia, i en ells resulta ja passada de moda la resolució dels seus greus conflictes interns per mitjà de lluites armades, de situacions de força i de revolucions. En ells, per mitjà de referendum o d'eleccions, el poble és encarregat de decidir-ho.

Així, si Espanya estigués al mateix nivell, caldria esperar només que se celebrassin les eleccions, fos qui fos qui les convoqués i qui les presidís, per a saber quina és, respecte la forma de govern, la voluntat del poble espanyol, per a acatar-la tothom i respectar-la.

Es el cas, però, que no tot Espanya és Catalunya i hi han dotzenes de districtes sense voluntat pròpia i és en ells el desig del ministre de la Governació el que hi impera, i per això el gran litigi és en el decidir de quin color ha d'ésser el ministeri que dirigeixi les eleccions. I aquest és el gran mal polític d'Espanya.

Si les properes fossin convocades per un Govern provisional republicà les trobarien legals els republicans i no tant, ben segur, els monàrquics; i ara perquè ho han d'ésser per un Govern monàrquic les trobaran legals els amics del Rei, però diuen que seran brutes i parlen d'abstenir-se els republicans.

Però si hi ha tants districtes com morts políticament aquests no prendran consciència pel sol fet de que el dret de presidir l'Estat sigui per elecció enlloc de per herència. Aquest despertar ha d'ésser efecte de molt temps i molta constància. Un ministre de la Governació, encara que fos republicà, tindria la mateixa influència en aquests districtes, i nosaltres ens preguntem si quan un cop establerta la República convingués enderrocar una solució (perquè encara que no hi comptin alguns republicans de bona fe, allavors també el poble es cansaria de governs republicans), si els

homes d'aquesta situació no s'aprofitarien d'aquests districtes i no caldria treure aquests governants per la violència, per a posar-hi els homes de la situació per estrenar. Per la mateixa causa així ha passat en l'any que ha finit, en les Repúbliques de l'Argentina i del Brasil. S'hi féu el canvi per mitjà de revolucions enlloc de fer-ho pel procediment democràtic de les eleccions.

I si aquests canvis sovintejaven aleshores si que enyoraríem la Monarquia que ens els proporcionava més pacífics!

Valdria més que els republicans enlloc de provar de fer revolucions, sense peresa i amb constància, miressin de despertar i conquerir aquests districtes adormits i un cop conscients i conquistats ens portessin en unes eleccions sense causar transtorns perjudicials al país, la República. Aquest triomf fóra la millor prova de que Espanya estaria preparada per a governar-se pel règim republicà, i aleshores fóra segur l'èxit i bon resultat d'aquest sistema de govern.

La manca de treball

Els obrers de la Pelleria sols poden treballar ara quatre dies a la setmana i es diu si per la gran crisi que travessa aquesta indústria dintre poc només en podran treballar tres.

No cal dir com aquesta manca de feina perjudica a moltes famílies molletanes i a Mollet en general.

No es pot negar que l'actual sistema social de la propietat privada dels mitjans de producció té, al costat dels seus avantatges, que no costen gaire de provar, alguns defectes el principal d'ells potser el que doni lloc a l'existència de gent que tenint ganes de treballar no trobi feina per a guanyar el pa pel propi sosteniment i el de llurs mullers i fills.

Sortosament a Catalunya no té aquest problema les proporcions que ha adquirit en altres països. El tant per cent de gent parada a casa nostra és molt inferior al d'altres països com Anglaterra, Estats Units i Alemanya per exemple, on són milions els sense feina.

Sembla que la principal causa d'aquesta crisi mundial motivada per la sobreproducció de tota mena de productes és l'aplicació i el

perfeccionament de la maquinària moderna que ha augmentat prodigiosament l'eficàcia de l'esforç humà. I si és aquesta la veritable causa és d'esperar que el conflicte no serà transitori perquè no pot pas tornar enrera el perfeccionament de la indústria i la industrialització de l'agricultura.

Creiem que un dels remeis que donaria resultat fóra el de que la nombrosa classe pagesa principalment per ésser la que menys ús fa de tots els objectes a que la civilització ens acostuma i les classes proletàries poguessin augmentar i augmentessin el seu poder de consum. Que cada dia siguin més els que es beneficiïn de tots els avenços de la civilització.

Els economistes, sociòlegs i polítics de tot el Món han de cercar la manera d'evitar que per defectes de l'organització social quan hi ha sobra de tota mena de productes una part de la humanitat no els utilitzi o no pugui utilitzar-los i que una altra part per manca de col·locació en el treball hagi de portar una vida d'indigència.

Entretant, com diguérem en una altra ocasió, els Estats que no poden permetre que els ciutadans es trobin en el dilema de robar o morir-se de gana, han de subvencionar els sense feina o proporcionar-los-hi treball en obres públiques.

Sorteig per als nostres subscriptors

VINT-I-TRES PREMIS

Tindrà lloc el tercer diumenge de Març, dia 15, prenent per base els números dels rebuts de subscripció del mes de Febrer.

P R E M I S

Primer: «Album meravella», II volum.

Segon: «Hostes vingueren...» per Joan Vallès i Pujals.

Tercer: «Amor del cel», per Maria Emília Furnó.

Del quart al tretzè: «El moment polític» per Joan Estelrich.

Del catorzè al vint-i-tresè: «El nostre imperialisme» per Joaquim Pellicena.

El sorteig del dia 15 d'aquest mes donà el següent resultat:

Del primer al quart: Núms. 33, 22, 23 i 19.
Cinquè i sisè: Núms. 4 i 17.

Del setè al setzè: Núms. 39, 64, 13, 14, 16, 26, 18, 30, 24 i 36.

Del dissetè al trenta sisè: Núms. 58, 44, 45, 8, 46, 9, 47, 10, 48, 51, 49, 57, 55, 56, 29, 64, 7, 37, 54 i 52.

NOTICIARI

Segons el nou cens que acaba de fer-se la població actual de Mollet és de 5,535 habitants.

Segons el de l'any 1920 que era el darrer que s'havia fet era 3,790 habitants. L'augment, doncs, és considerable.

En aquestes darreres setmanes han entregat la seva ànima a Déu els dos molletans Martí Moretó i Josep Bonvilà, tots dos entusiastes catalanistes ja des de la seva joventut.

Al cel siguin, i desitgem a llurs famílies cristiana resignació.

Als darrers de la setmana passada fou posat en llibertat el president del Centre Catalanista Republicà de Mollet. En Joan Pedrerol.

Ho celebrem.

El nostre moviment demogràfic durant el mes de gener fou el següent: Naixements, 10; defuncions, 6; matrimonis, 4.

Dóna goig veure com se va estenent l'ús literari de la llengua catalana. Ara són ja cinc els diaris que veuen la llum a Barcelona en la nostra llengua: «La Veu de Catalnnya», «La Publicitat», «La Nau», «El Matí» i el «Diari del Migdia».

«Acció Catalana», «Acció Republicana», els federals de Girona i els republicans de Lleida i Tarragona es fusionen per a formar un Partit catalanista republicà.

Aquest any a Mollet no s'ha pres amb tant interès com els darrers el típic ball de gitanes. De la nostra vila només hi hagué dues colles. Fora d'aquestes, les demés que ballaren el di lluns de Carnestoltes a la Plaça Mercadal eren forasteres.

Gaseoses i Sifons

CREUS

Són les millors

Anís

CASTELLS

Fàbrica a MOLLET:

Berenguer III, 34 - 38

Sucursal a BARCELONA:

Sans, 136

Col·legi de Sant Jaume

Classes de nit i a hores convingudes

Berenguer III, 198 (Can Petit)

Director: Jaume Tosquella

URALITA

MADRID

Plaça Salesas, 10

BARCELONA

Plaça A. López, 15.

Teules de 2'50 m. i de 1'85 m. per 1'14 m.

Teules de 1'20 m. llarg per 75 cm. ample

Canons per a desaiuar des de 6 fins a 25 cm. diàm.

Canalons per a recullir aigües, de varies amplades i llargades

Dipòsits des de 60 fins a 1000 litres de cabuda

Exigiu sempre la marca de garantia

URALITA que porten totes les planxes

Agència i Magatzem de Mollet
Octavi Tapias * Jaume I, 76 i 82

Xarop Hipofosfits ~

~ **F O Z** ~

De bon gust i resultats immillorables

Els adobs i matèries per a fer-ne de la casa

«Abonos Espinás, S. A.»
els trobareu a

CAN VILARROSAL

Hostal «LA MARINETTE»

Granja / / Cafè - Bar Centre d'Esports

Salvador Llavina

P. Mercadal - Tel. 40

MOLLET